

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/126/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010966
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111010966.10

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2012 prejednal sťažnosť obvineného

D. D.

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., C. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/90/2011-2370 zo dňa 29.11.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obvineného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Obvinený D. D. bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 15.08.2012 sp. zn. 2T/90/2011 uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., sčasti spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. Bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 15 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.11.2012 sp. zn. 2To/120/2012 a vec bola okresnému súdu vrátená na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Obvinený bol v súvislosti s týmto trestným stíhaním uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 0Tp/75/2012 zo dňa 28.06.2010 vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Následne po vykonaní trestu odňatia slobody bol uznesením Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2T/90/2011 zo dňa 25.11.2011 podľa § 72 ods. 2 Tr. por. s použitím § 71 ods. 2 písm. d) Tr. por. a z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/108/2011 zo dňa 13.12.2011 opätovne vzatý do väzby.

Uznesením Okresného súdu v Trenčíne č. k. 2T/90/2011-2370 zo dňa 29.11.2012 bola žiadosť obvineného D. D. o prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 T. por. zamietnutá, pretože dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. naďalej trvá. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd návrh obvineného o nahradenie jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietol. Proti tomuto uzneseniu zahlásil hneď po jeho vyhlásení obvinený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti poukazoval na to, že odôvodnenie súdu, že sú u neho dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., nemôže obstáť, pretože bol opätovne vzatý do väzby podľa § 71 ods. 2 písm. d) Tr. por. Pokiaľ mal súd za preukázané, že je tu dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., tak tento nemôže nastať, pretože súd v napadnutom rozhodnutí nezdôvodňuje, v čom sú konkrétne

skutočnosti, že by sa mal v zmysle tohto ustanovenia dopúšťať trestnej činnosti. Z tohto dôvodu je uznesenie okresného súdu nezákonné a v rozpore s Trestným poriadkom. Ako konkrétna skutočnosť nemôže obstať to, že bol nezamestnaný a v minulosti trestne stíhaný, pričom nikdy nie pre drogovú trestnú činnosť. Taktiež nemôže obstať tvrdenie, že účel väzby nie je možné dosiahnuť inak, a to ani dohľadom probačného a mediačného úradníka, pretože bol vzatý do väzby podľa § 71 ods. 2 Tr. por. Má za to, že nahradenie väzby takýmto spôsobom je odôvodnené a v tomto rozsahu je uznesenie súdu prvého stupňa nejednoznačné a v celom rozsahu nepreskúmateľné. Žiadal preto, aby krajský súd podanej sťažnosti vyhovel a jeho prepustil na slobodu.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa dospel krajský súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci boli splnené všetky formálne ako aj materiálne náležitosti, podmienky a predpoklady pre vzatie obvineného do väzby po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 71 ods. 2 písm. d) Tr. por. K veci je potrebné uviesť, že pred výkonom trestu odňatia slobody bol obvinený, ako už bolo hore uvedené, vzatý do väzby, pre dôvody uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda pre existenciu dôvodnej obavy, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Existencia tejto obavy však nezanikla ani po prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol medzitým v priebehu tohto trestného stíhania nariadený v súvislosti s právoplatným rozhodnutím súdu pre inú trestnú činnosť a ktorý obvinený vykonal. A práve na opätovné vzatie obvineného do väzby v takomto prípade je namieste použitie ustanovenia § 71 ods. 2 písm. d) Tr. por. Krajský súd k veci uvádza, že od posledného rozhodovania o väzbe obvineného nenastali žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu dôvodov, pre ktoré bol obvinený pôvodne vzatý do väzby. Zatiaľ vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní naďalej pretrváva dôvodnosť podozrenia, že obvinený spáchal skutky, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Vzhľadom k tomu, že obvinený ako nezamestnaný a bez finančných prostriedkov si mal práve na základe prejednávanej trestnej činnosti zadovážovať prostriedky na živobytie, naďalej aj podľa názoru krajského súdu pretrváva dôvodná obava, že prepustením na slobodu by pokračoval v trestnej činnosti. Pritom sa nemá na mysli iba trestná činnosť, pre ktorú je trestne stíhaný, ale aj iná trestná činnosť, smerujúca k zadovážovaniu si prostriedkov na živobytie. Podľa názoru krajského súdu, u takéhoto páchatela stíhaného za takúto trestnú činnosť nie je adekvátnym inštitútom pre nahradenie väzby ani dohľad probačného a mediačného úradníka nad jeho osobou. Nie je v možnostiach probačného a mediačného úradníka sledovať spôsob života obvineného 24 hodín denne, tak ako by si to vyžadoval charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený stíhaný.

Vzhľadom na tieto skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne, sťažnosť obvineného nepovažoval za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.